

Talenty na východ od Západu	04
Spalovač mrtvol jako nový	07
Rambova první krev	10

Bart Freundlich, Julianne Moore a Billy Crudup spolu pracují rádi. Výsledkem je snímek *Po svatbě*, který ve Varech uvidíte ještě zítra. Plánují už ale i další projekty.

Partička na výletě

Hvězdná trojka o svých pracovních snech: čerstvá držitelka Křišťálového glóbu Julianne Moore, režisér Bart Freundlich a herec Billy Crudup

Překřikují se, vtipkují, přetahují se o slovíčka. „Můžu taky něco říct?“ ptá se režisér **Bart Freundlich**. „Ne,“ odpovídá mu rozhodně herec **Billy Crudup**. „O čem jsme to posledně mluvili?“ obrací se režisér na svou ženu, oscarovou herečku **Julianne Moore**. „My jsme někdy o něčem mluvili?“ ptá se ho překvapeně. A tak dále a tak dále. Přijeli sem představit hlavně svůj nový film *Po svatbě*.

Veronika Bednářová

Jaké máte plány se svou novou produkční společností, kterou jste založili právě kvůli filmu *Po svatbě*?

Bart: Máme pár projektů, u kterých počítáme s opcí. Juli pracuje na vývoji dvou seriálů.

Julianne: Možná filmu a dvou televizních seriálů. V prostředí, kde se všechno tak rychle mění, je to myslím dobrý nápad. Jen to holt dlouho trvá.

Billy: Není totiž těžké najít dobré příběhy. Obtížné je najít dobré příběhy, které by od vás lidé chtěli.

Na to máte Barta, který píše scénáře.

Bart: Jako scenárista jsem na delší vývoj látky zvyklý. Pokaždé mi to trvá pár let, než napíšu scénář. Když je s vámi u vzniku příběhu i herec, má možnost si ho přizpůsobit podle sebe, podle svých přání. Ovšem zabere to čas. Když vám prostě někdo pošle dobrý scénář, je to mnohem snazší.

Julianne: Upřímně, pro mě je vytváření nové látky skvělá zkušenost. Jsem totiž netrpělivá, zvyklá mít hotový scénář před sebou. Ten tvůrčí proces ale trvá dlouho, často to chci vzdát. A Bart na to: „Podívej, když se teď dáš do práce, za dva roky budeme mít něco vlastního na stole.“

Před 22 lety, u režijního debutu Barta Freundliche *Otisků prstů*, který se ve Varech taky promítá, jste si ale přčetla až ten hotový scénář. Ještě jste se neznali. Co jste si pomyslela?

Julianne: Ten scénář se mi zdál vážně dobrý. Byla jsem v porotě festivalu Sundance, a když jsem se vrátila domů, měla jsem na stole půlmetrovou hromadu ke čtení – to ještě bývaly scénáře vytištěné na papíře. Byla polovina devadesátých let, nezávislý film byl na vrcholu. Všechno jsem to tenkrát musela rychle přečíst – a Bartův příběh mezi ostatními opravdu vynikal. Líbil se mi a jako na jediný z té hromady jsem na něj zareagovala.

Dostala jste nějaké vysvětlení, jak byste tu Miu, vlastně mrchu, měla hrát?

Bart: Já jsem představu měl. Když projevila zájem, sešli jsme se, abychom si promluvili, a přednesl jsem jí své představy.

Julianne: To si pamatuju.

Bart: Dokonce jsem jí poslal obrázek, ne vlastnoručně namalovaný, ale takový, co mi tu její postavu připomínal. Protože někdy je jednodušší vyjadřovat se jinak než slovy. Nevím, dostalas ho tenkrát?

Julianne: Nevím, asi jsem si říkala: Co já s tím? Protože pro mě je nejdůležitější to, co je napsáno ve scénáři. Lidi mi můžou donekonečna vyprávět, co chtějí, ale pokud to neumějí napsat, nikdy nebudu vědět, jak to udělat. Potřebuju jazyk, strukturu, příběh, abych věděla, co dělám. A Bart to uměl. Bylo mi jasné, kdo ta postava je a co s ní chci provést. Proto jsem tehdy souhlasila.

Julianne a Bart se seznámili při natáčení *Otisků prstů*, to už víme. Jak jste se ale poznali s Billym?

Bart: Taký před natáčením *Otisků prstů*. Chtěl jsem ho do toho filmu. Okamžitě jsme se spřátelili, hned na první schůzce. Mluvili jsme o golfu.

Billy: Tenkrát jsem právě dokončil hereckou školu, ale už jsem měl bohužel jinou nabídku – a cítil jsem se jí zavázán.

Bart: Ano, hráli jsme oba golf. Ale myslím, že máme především podobné umělecké citění.

Billy: Když najdete lidi, se kterými

můžete komunikovat o něčem tak abstraktním, jako je umělecké, estetické citění, zejména když jste mladí a teprve se vyvíjíte, tak ten společný jazyk vytvoří pouto. Pro Bartovy umělecké ambice mám pochopení, rozumím jim. Najít lidi, kteří se pokoušejí vytvářet totéž co vy, je poklad.

Navíc máte oba, jak jste mi prozradili – a potvrzují to i vaše příjmení – německé kořeny... A ve vašich filmech je evropská inspirace.

Bart: Evropský film miluju a myslím, že by to řada amerických režisérů považovala za snobství, tu přiznávanou evropskou inspiraci. Nechcete být nepůvodní. Ale mně se líbí, když není všechno založeno jen na akčním vyprávění. Rád vyprávím o postavách, kterým se nemusí všechno stát do strany třicet.

Billy: A taky to může skončit v moll.

Bart: To jsi řekl skvěle. Všechny moje filmy končí v mollové tónině. – Stejně jako v životě. U téměř každého filmu čekáme, že na závěr bude velké vyvrcholení, ale nakonec se všichni nenápadně vytratí, jde to do ztracena...

Julianne: Takové to: Tak ahoj, mějte se pěkně, bylo to fajn...

Billy: Takové to: Viděl někdo moji mikinu? Nechal jsem ji na place... Tak nashle... – A to je konec příběhu.

Bart: Ale to je právě skvělé! Proto miluju evropské filmy. ●

KVIFF Talks

Casey je zpátky!

Mohl by tu vést i čistě hereckou Master Class, ale **dnes od 16.30 v Kongresovém sále** bude oscarový **Casey Affleck** mluvit především jako režisér. Na karlovarský festival, kam se vrací po dvou letech, totiž doprovází svůj dystopický snímek ***Světlo mého života***. Na besedě ze série KVIFF Talks se představí i s herečkou **Annou Pniowsky**. Mluvit se bude anglicky a vstup je zdarma, nepotřebujete vstupenku ani akreditaci.

Zítra přeladíme na českou notu. **Od 14.00** si budete moci **ve Vodafone Lounge** v prvním patře hotelu Thermal popovídat s tvůrci festivalových znělek **Ivanem Zachariášem** a **Martinem Krejčím**. Oba zde letos navíc představují i vlastní velké projekty: Zachariáš minisérii ***Bez vědomí*** a Krejčí celovečerní debut ***Podivuhodná dobrodružství Paula Harkera***.

Programové změny

Dnes od 22.30 se nechte **ve Velkém sále** překvapit novou (a jedinou) projekcí dokumentu Rona Howarda ***Pavarotti*** o asi nejslavnějším tenoristovi všech dob. Naopak se ruší projekce filmu ***Až přijde oheň*** od 16.00 v Kongresovém sále.

Nová znělka

Jiřina Bohdalová ve Varech vzpomínala na režiséry Kachyňu, Friče i Krejčíka

Jasnému jsem nevyšla v kartách

Jiřina Bohdalová – hvězda nové znělky

Jako speciální host slavnostního zahájení a hlavní hvězda nové znělky zavítala na karlovarský festival herečka **Jiřina Bohdalová**. S Festivalovým deníkem si povídala o tom, proč ji stále obsazují i mladí režiséři nebo proč nakonec nehrála v Jasného velkofilmu *Všichni dobří rodáci*.

Hlavní soutěž

Dostane představitelka titulní role Corinna Harfouch ve Varech znovu po 31 letech hereckou cenu?

O matkách a synech

Jan-Ole Gerster natočil *Laru* o strachu z průměrnosti

Po úspěšném debutu *Sakra, kluku!* přijíždí do Karlových Varů představit i svůj druhý snímek nadějný německý režisér **Jan-Ole Gerster**. Jmenuje se *Lara* a titulní hrdinka v něm ničí život sobě i druhým.

Zbyněk Vlasák

Vysloužila státní úřednice se právě sama probouzí do dne, v němž slaví šedesáté narozeniny. Lara byla na své podřízené ze zásady

Zbyněk Vlasák

Znělku s Jiřinou Bohdalovou natočil už skoro tradičně Martin Krejčí. „Režisér je to mladý, ale taky schopný,“ říká Bohdalová, „a hlavně slušný. To je pro mě dneska už stejně důležité jako talent. Sešli jsme se poprvé, jenom na jeden natáčecí den, tak jsme se trochu otukávali. Ale já mám v sobě radar. Rozpoznám, když někdo slušnost jenom hraje. A to nebyl jeho případ. Já si vždycky stěžuju, že ze společnosti vymizela úcta, ale Martin Krejčí ji má.“

V letošním programu má herečka, která před třemi lety obdržela od Jiřího Bartošky Cenu prezidenta festivalu, i celovečerní psychologický thriller *Klec*. Natočil ho jiný režisér čtyřicátník – Jiří Strach – a vypráví o důvěřivé seniorece a zadluženém mladíkovi. *Klec* se bude hrát 4. července od 15.30 v Malém sále. „Pořád si mě mladí filmaři vybírají. Možná je to těmi pohádkami – že jsem se jim dostala do hlavy už jako dítě. Bylo dobře, že mi pan režisér Zdeněk Smetana tenkrát dal ty pajduláky: Rákosníčka nebo Křemílka a Vochomůrku. I když jsem si na nich zničila hlas, jak slyšíte.“

Večerníkové postavičky si „zahrály“ právě i v nové znělce. Jiřina Bohdalová je prý kdysi odposlouchala od dětí na pískovišti. „Musíte

mít dobrý sluch... A taky: děti mají menší plíce, takže se nadechují jindy, to všechno jsem použila. To vám ale už prozrazuju tajemství.“

Filmařům leniví mozky

S tím, co se v současnosti většinou točí, moc spokojená není. „Problém je, že režírovat dneska může každý, každý si může koupit kameru, techniku, která to vlastně natočí za něj – a to je chyba. Všichni ti Kachyňové, Fričové a Krejčíkové to museli mít všechno v hlavě, neměli monitor, vůbec netušili, jak to bude nakonec na plátně vypadat. Přesto točili geniální filmy. Rozšířením techniky filmařům zlenivěl mozek. Jenže kumšt potřebuje, abyste trochu přemýšleli,“ říká Bohdalová.

Po Melu Gibsonovi nebo Helen Mirren natočil Martin Krejčí znělku i s Jiřinou Bohdalovou

Na dva legendární režiséry, se kterými spolupracovala, zavzpomínala podrobněji. Martin Frič, s nímž v roce 1964 dělala *Hvězdu zvanou Pelyněk*, byl podle ní „jeden z posledních šlechticů téhle republiky“.

A Vojtěch Jasný, se kterým o rok dřív natočila přelomový snímek *Až přijde kocour*, dal pro změnu na karty. „On byl zvláštní, na každý den si vykládal, jak mu natáčení dopadne. A taky podle karet obsazoval herce. Víím, že když točil film *Všichni dobří rodáci*, četla jsem scénář a trochu si myslela na malou roli poštačky. Když jsem se ho později ptala, proč mi ji nedal, řekl mi jenom: Nevyšlas mi v kartách. Já myslela, že mě klepne pepka!“

bepopření,“ říká režisér Gerster. „Všechna tato témata mě doprovázejí celý můj filmařský život a navzdory všem obvyklým pochybnostem z nich čerpám motivaci a kreativní energii.“

Hlavní hrdinku si zahrála německá herecká legenda Corinna Harfouch, kterou známe z filmů jako *Pád Třetí říše*, *Parfém: Příběh vraha* nebo *This Is Love*. A starší diváci si ji můžou pamatovat i jako vítězku herecké ceny z Varů z roku 1988. Lara je v jejím podání tvrdá, ale citíme, že uvnitř ve skutečnosti dost zraněná.

Film o tom, jak svými ambicemi svazujeme vlastní děti a jak nám naše nenaplněné sny pustoší duši, má ve Varech v Hlavní soutěži světovou premiéru.

Lara

30. 6. | 17.00 Velký sál

1. 7. | 10.00 Pupp

3. 7. | 9.00 Kino Drahomíra

Fakt navíc

Německá herecká star Corinna Harfouch začínala jako zdravotní sestra. Herectví začala studovat až ve čtyřia dvaceti. A nejspíš měla lepší učitele než její postava Lara.

Osobnost dne

Budiž světlo je Škopův druhý hraný celovečerek, prvním byla Eva Nová s Emilií Vášáryovou

Gastarbeitr se vrací domů

Marko Škop dnes večer ve Velkém sále představí své Budiž světlo

Už tu vyhrál dokumentární soutěž se snímkem Osadné a Diváckou cenu Práva s filmem Iné svety. Přidá i třetí triumf? Marko Škop představí v Hlavní soutěži svůj druhý hraný celovečerek Budiž světlo, příběh gastarbeitra, který se z Německa vrací na konzervativní rodnou slovenskou vesnici.

Zbyněk Vlasák

Co vás inspirovalo ke scénáři filmu Budiž světlo?

Úplně na začátku bylo téma ekonomického migranta, který pracuje v zahraničí, aby lépe uživil svou rodinu – ale tím pádem chybí doma. Dělal jsem si rešerše mezi slovenskými „gastarbeitry“, ptal jsem se na jejich rodné poměry a konstelace. Milan z našeho filmu pracuje v Německu. Chce pro své blízké to nejlepší, ale tím, že s nimi není, dělá vlastně chybu.

A z toho, co jste zjistil, platí, že práce v zahraničí rozšiřuje obzory a činí ty lidi, řekněme, odolnější vůči demagogii jako v případě Milana? Ptám se i proto, že u nás předloni vyšla knížka Přes ploty, v níž si Fedor Gál dopisuje s mladým slovenským neonacistou Matějem, který se radikalizoval právě i jako gastarbeitr...

Nezřídka jsem byl svědkem něčeho jako „psychologická inverze“, že se právě například gastarbeitr v Německu najednou cítí jako větší Němec než Němci samotní. V posledních rakouských

prezidentských volbách mnoho balkánských imigrantů volilo extremistického kandidáta Hofera, který je proti migraci. Podle mě to vychází ze strachu: už si složitě vydobyli nějakou pozici, stálo je to mnoho sil, a najednou ji mohou zase ztratit, protože přijde někdo další. I v našem filmu se Milan vymezuje vůči svým novým arabským spolupracovníkům a těm německým naopak trochu leze do zadku. No ale zároveň jsem si při rešerších všiml, že pobyt v zahraničí lidem opravdu rozšiřuje vidění světa, je to zkušenost, která otevírá pohled ven. Ovšem u pohledu dovnitř to tak už být nemusí.

Na vesnici se stane tragédie, která souvisí s polovojenskou organizací, jež se tam ustavila a jejímž členem je i Milanův starší syn. Je to jev, který se na Slovensku rozšiřuje?

Ano, bohužel, na Slovensku máme řadu mládežnických nacionalisticky orientovaných, často i polovojenských skupin. Jde o komplexnější problém a existuje jistě mnoho důvodů, proč vznikají. Je mezi nimi i to, že určití lidé zneužívají svou přirozenou autoritu, aby mohli snadno ovlivnitelnou mládež podchytit, nabídnout jí nějaký životní smysl. Děti lze poměrně lehce indoktrinovat: jejich identita se teprve rodí. No a pak je tu celá ta agenda strachu, že nám může někdo ublížit, vzít nám i to málo, co máme, nebo se na nás přiživovat. Zkrátka že jsou tu nepřátelé, na které se musíme připravit. Takový strach ale neexistuje jen na Slovensku.

Proč Budiž světlo nevzniklo jako dokument? S dokumenty jste ostatně ve Varech v minulosti vítězil. V čem byla výhodná volba natočit hraný film?

Tahle otázka je mi coby vystudovanému dokumentaristovi, který dokumenty stále natáčí, asi souzena. Hraný film umožňuje u náročnějších psychologických témat do hloubky modelovat rodinné vztahy v rámci širší škály postav, například směrem k prarodičům nebo dětem. U dokumentů navíc cítím etickou bariéru, co ještě můžu ukázat, abych reálným lidem v jejich reálných životech v reálném sociálním prostředí zbytečně neublížil. U Budiž světlo se snažím mluvit i o velmi nepříjemných věcech v rámci rodiny, a tak jsem se rozhodl pro hraný film.

Co byla při natáčení ta hlavní režisérská výzva? Byla to práce s herci?

S Milanem Ondříkem, Zuzanou Konečnou i představitelem syna Františkem Belešem jsme ještě před natáčením zkoušeli. Pokoušel jsem se jim toho o filmu povědět co nejvíc. Společně jsme se pak snažili najít pro všechny důležité scény tu správnou „teplotu“. Myslím, že nám to potom na place dost pomohlo. Největší trápení bylo nakonec s počasím. Budiž světlo je drama, které se má odehrávat o Vánocích; chtěli jsme hodně sněhu. První dva týdny ale nebyl a mohli jsme točit pouze v interiérech. S kameramanem Jánem Melišem jsme chtěli hodně tvořivě pracovat s kontrastem, ale na to jsme zase měli málo slunečných dní. Kličkovali jsme v tom, jak se dalo. Vedoucí výroby Miša Jelencová neustále překopávala natáčecí plán. Byl to jeden velký organizační stres. Na výsledku to však myslím není vidět, jsem s ním spokojený. Dokonce mám naději, že se všechna ta přidaná energie nějak přenese i na diváky. ●

Foto: Igor Vondráček

Zkrácená verze rozhovoru ze Salonu Práva.

Budiž světlo

30. 6. | 20.00 Velký sál

1. 7. | 13.00 Pupp

3. 7. | 11.30 Kino Drahomíra

Srdce ve Varech

Diego Maradona slaví vítězství na mistrovství světa 1986

Časem tam a zase zpátky

Šimon Šafránek

„Miluju montáž!“ rozpíjval se Sylvester Stallone v Cannes. Vzpomenu si na to, když tady ve Varech sleduju úvod dokumentárního portrétu Diego Maradona. Režisér Asif Kapadia zkušeně proplétá Maradonovu bláznivou jízdu Neapolí až na stadion, kde ho vítá šedesát tisíc fanoušků, s Diegovým došavdním životem – dětství na ulici, první sláva v Boca Juniors, přestup do Barcelony, góly, mejdany a rvačky. Čtyřicet let během pěti minut podkreslených diskem Todda Terjeho. Elasticita času se nedá zažít nikde jinde tak jako v kině.

Nejde přitom jenom o rámec „dvou hodin a dost“, jak říká Asif Kapadia. Stačí si na filmovém festivalu vhodně vybrat filmy a zažijete celé nové vztahy a životy. Přitom nemusíte mít nutně pocit, že jde o tu milovanou i vysmívanou montáž, která se často scvrkává nableskový sled záběrů s libivou muzikou. V uruguayském debutu Žraloci například čtrnáctiletá holka sleduje rozpálený zátylek staršího kluka, zatouží po něm. V těch klidných záběrech režiséra Lucia Garibaldi inscenuje mi-

lostné vzplanutí takřka v přímém přenosu.

Štafetu pak může převzít improvizovaný Tommaso od Abela Ferrary. Ocitáme se v Římě, kde Willem Dafoe připravuje nový film, a přitom se snaží pomáhat své mladé ženě s výchovou dcery. Snaží se žít po všech stránkách správně, ale když vidí svou ženu, kde by být neměla, začne jím cloumat zlost. Volně strukturované drama je brilantní ukázkou rozpadu vztahu, který se zároveň oba hrdinové snaží udržet pohromadě.

Jak to bylo dál? Napovědět může Bílý bílý den od Hlynura Pálmasona. Starý Ingimundur se snaží restartovat život po smrti své ženy. Staví dům a stará se o vnučku. A taky se dozvídá detaily z manželčina života, které by asi měl raději pustit z hlavy. On se jimi ale čím dál víc užívá. Coby studie zármutku, lásky a pomsty pak Bílý bílý den mistrně akcentuje to, co není vidět. To, co se odehrálo mimo obraz. To, co je pryč, ale odmítlo to odejít.

Ovšem smrti to skutečně končit nemusí, jak ukazuje Jim Jarmusch v zombie komedii Mrtví neumírají. Iggy Pop si tam vypije svoje oblíbené kafe, i kdyby pro ně měl vstát z hrobu! ●

Divácká cena Audience Award deníku PRÁVO

Letošní novinkou je, že o Diváckou cenu deníku Právo budou soutěžit pouze celovečerní filmy z aktuální festivalové sezony. Pro letošek jde o snímky vyrobené v letech 2018 nebo 2019, jejichž světová premiéra neproběhla dříve než před daty loňského, tedy 53. karlovarského festivalu. Důvodem je snaha zviditelnit nové filmy, pro jejichž tvůrce je uznání divácké popularity daleko cennější než pro tvůrce snímků již prověřených časem. Starší či archivní, leckdy kultovní filmy, které MFF KV každoročně uvádí, mívají pevné fanouškovské základy; podobné ocenění proto jejich oblibu ovlivní výrazně méně než u filmů z posledního roku.

Hlasujte a rozhodněte o nejlepším filmu MFF Karlovy Vary! Máte jedinečnou příležitost ohodnotit film, který jste právě viděli. Po skončení filmu jednoduše natrhnete známku, jakou film hodnotíte. Pak odevzdejte tento hlasovací lístek při východu ze sálu hosteskám nebo vhodte do hlasovacího boxu.

Hlasování bude ukončeno po poslední večerní projekci. Divácká cena bude předána v rámci slavnostního zakončení festivalu.

hodnocení filmu

zde natrhnete ● ● ● ● ● ● ● ●	výborný
zde natrhnete ● ● ● ● ● ● ● ●	dobrý
zde natrhnete ● ● ● ● ● ● ● ●	průměrný
zde natrhnete ● ● ● ● ● ● ● ●	slabý

Film Marka Škopa byl natočen ve slovensko-české koprodukci. Je tak vlastně jediným českým zástupcem v letošní Hlavní soutěži.

Na východ od Západu

Titulní hrdina zahajovacího filmu *Agův dům* věří, že jeho nepoznaný otec na něj někde čeká

Všechny podoby mladého filmu

Soutěžní sekce Na východ od Západu hledá ty nejzajímavější „mladé“ filmy v prostoru, který se z postsovětských zemí rozšířil až na Střední východ

Pro řadu diváků i filmových profesionálů je Na východ od Západu „dobrodružnější“ soutěž než hlavní souboj o Křišťálový glóbus: mezi její záměry i přínosy patří objevování nových talentů v zemích, o jejichž kinematografiích se běžně nedozvídáme.

VARYÁDA

SHOPPING CENTER

Skvělý festival si zaslouží skvělé nákupy!

A great festival deserves stylish visitors!

varyada.cz

OC VARYÁDA, Kapitána Jaroše 375/31, Karlovy Vary

OCVaryada

ocvaryadavk

Vojtěch Rynda

Slova z úvodu lze samozřejmě vztáhnout i k zahajovacímu snímku letošního výběru – dramatu *Agův dům*, které se odehrává v Kosovu. Celovečerní debut příštinské rodačky Lendity Zeqiraj diváka přivádí do domu na samotě v horách, kde spolu koexistuje skupina žen. Muži podezřele chybí. Devítiletý Aga, syn jedné z obyvatel, pevně věří, že jeho otec na něj čeká, možná někde v srbském kriminále...

„Byla to jasná volba,“ říká o volbě zahajovacího filmu dramaturgyně festivalu Lenka Tyrpáková. „Je to hodně energický, autentický, ženský film, který nás zaujal jednak silným příběhem, který je pořád aktuální, jednak způsobem zpracování. K minulosti regionu se odkazuje autenticky a bez patosu. Líbilo se nám taky to, že jde o film ženské režisérky, která už za sebou má výrazné krátké filmy. V nich ukázala, že umí dobře budovat vztahy mezi postavami.“ *Agův dům* může – ovšem v ženském gardu – připomenout drama *Chlapi nepláčou*, jiný snímek ze zemí bývalé Jugoslávie, který běžel v Hlavní soutěži před dvěma roky.

Filmy do soutěže Na východ od Západu nekandidují přímo, ale jsou vybírány z širokého okruhu těch, které se hlásí na festival. „Aby snímek splňoval podmínky uvedení v této soutěži, musí

Dívka Mia (Eliška Křenková) odjede ve filmu *Tiché dotečky* do zahraničí pracovat jako au pair. Ocitne se v komunitě, kde jsou divné děti i dospělí.

mít v Karlových Varech světovou, mezinárodní nebo evropskou premiéru, musí jít o první nebo druhý film režiséra nebo režisérky a musí pocházet z určitého regionu,“ vysvětluje Tyrpáková a dodává: „Tím byly původně země postsovětského prostoru, před několika lety se přidalo Řecko a Turecko a před rokem jsme tu oblast rozšířili i o Blízký východ. Loni jsme měli film z Íránu, letos poprvé ze Saúdské Arábie.“ Spolu s tím se rozšiřuje i záběr industry sekce Eastern Promises, která tím

pádem soutěže Na východ od Západu geograficky kopíruje.

Z výše řečeného vyplývá, že v soutěži můžou běžet i filmy, které předchází dobrá pověst z jiných přehlídek. Třeba minimalistická studie vztahu bratra a sestry překonávajících rány minulosti *Skandinávské mlčení* už byla k vidění v Šanghaji, syrové vězeňské psychologické drama *Vazba* mělo premiéru v rumunské Kluži a dynamická ruská gangsterka *Býk* zase prošla ruskou národní přehlídkou Kinotavr a v Kar-

lových Varech má mezinárodní premiéru.

Otázka, kterou každý dramaturg nesnáší, zní, zda filmy v jeho výběru mají nějaké jednotící téma. Tyrpáková není výjimkou. „Nemají,“ směje se. „My se naopak snažíme, aby byl výběr tematicky, žánrově i formálně co nejpestřejší, aby z toho nevysla třeba přehlídka východoevropské deprese. Vedle zmíněných titulů máme například komediální road movie *Mé tiché myšlenky* z Ukrajiny. *Mamonga*, natočená v koprodukcii Srbska, Bosny a Hercegoviny a Černé Hory, je zase obrazově výrazný triptych, snaží se bořit konvence klasického filmového vyprávění... Chceme podchytit všechny možné podoby mladého filmu v daném regionu.“

Společné motivy však mezi filmy vyvstávají jaksi samovolně. Jedním z nich jsou děti – ať už zrcadla dění, nebo jako aktivní účastníci příběhu. Do první skupiny vedle Agy ze zahajovacího snímku spadá i desetiletý Sebastian z *Tichých doteček*. Ve vytříbeně odtazitém debutu Čecha Michala Hogenauera, který vznikl v koprodukcii s Lotyšskem a Nizozemskem, ho hlídá mladá au pair Mia v podání Elišky Křenkové. Velmi soběstačný je naopak o rok mladší Jason v lyrickém řeckém *Zizotekovi*, který se z nutnosti upne k nepravděpodobnému společníkovi.

Vlnu emocí určitě vzbudí taky slovensko-české *Hlučné dny*, v nichž se hluché

a většinou negramotné děti z romských osad a sociálně vyloučených oblastí pohybují v příbězích na pomezí fikce a dokumentu. „*Hlučné dny* jsou krásný film, těžící z autenticity prostředí,“ těší se z filmu Tyrpáková. „A premiéra bude myslím velký zážitek: ty děti, které nikdy nebyly třeba ani v Bratislavě, přijedou na festival a budou si užívat reakce diváků. Poprvé se dostanou do jiného prostředí – sama jsem zvědavá, jak na to zareagují. Řekla bych, že to bude hodně dojemný moment.“ ●

Půlnoční filmy

Veronika Franz a Severin Fiala přivezli do Varů vymrzlou Chatu

Jeden musí nosit drinky

Veronika Franz a Severin Fiala kombinují v hororové Chatě žánrové napětí se seriózním poselstvím

Duo rakouských režisérů vzbudilo před pěti lety pozornost hororem Dobrou, mámo. Letos v Sundance byli u premiéry svého prvního anglicky mluveného snímku. Chata na samotě u zamrzlého jezera se stává jevištěm vyhroceného vztahu dvou dětí a nové přítelkyně jejich otce.

Šimon Šafránek

Jak jste se dostali k příběhu Chaty?
Severin Fiala: Když jsme natočili Dobrou, mámo, ozvala se nám spousta amerických agentů. O jejich nabídky jsme moc nestáli, nakonec jsme s jednou agenturou ale podepsali, protože nám zkrátka zabíralo spoustu času odpovídat na maily.

A začaly vám chodit scénáře?
Severin: Z drtivé většiny se nám nelíbily. Pak se ale ozvali z Hammer Filmu. V šedesátých letech na-

táčeli Draculu a podobné horory.
Veronika Franz: Haha, Hammer, to bude dobrý!
Severin: Jenom jsme hned věděli, že budeme muset přepsat konec. Pak nám došlo, že to musíme přepsat celé!

Cíľíte záměrně na mix rodinných dramát a hororů?
Veronika: Nikdy nerozlišujeme mezi artovým a žánrovým kinem. Máme rádi všechno kromě romantických komedií. Ty nesnášíme. Díky žánru můžeme poukázat na ožehavé téma. A je

pro nás důležité dělat takové filmy, na které bychom se sami chtěli dívat. Jsme rádi, když na nás film útočí. Když nás nechá nahlédnout do propasti.
Severin: Proč natáčet nějakou komedii? Výroba filmu zabere hrozně moc času i práce, tak ať to je o něčem podstatném.

Jak se vám natáčelo v Americe?
Veronika: Máme dobrodružnou povahu, takže to pro nás byla výzva. Ve Státech se natáčí úplně jinak než u nás v Rakousku. Když se nás ptají, proč režirujeme ve dvojici, děláme si z toho srandu: „Jeden přece musí nosit drinky!“ Ale na Chatě jsme toho měli tolik, že jsme byli opravdu rádi, že jsme na to dva.
Severin: Na jednu stranu mají úžasné herce, kvůli odborům jsme ale museli mít velký štáb, natáčení pak bylo pomalé a složité.
Veronika: Chtěli jsme, aby Riley foukla do krbu, odkud by se na ni vyhnul kouř a popel. Ona je kuřáčka, byla pro. Stejně se to ale muselo několik dní řešit s pojišťovnou! Prý abychom neohrozili štáb. A pak jsme museli mít umělý popel, který zase nefunguje jako ten pravý, takže jsme si museli pomáhat fénem, abychom dostali efekt, jaký jsme potřebovali.
Severin: Vždycky se snažíme dělat všechno doopravdy.

A ti herci? Podařilo se vám obsadit Riley Keough nebo Jaedena Martella z nastupující generace.
Veronika: V Rakousku máme silnou divadelní a operní tradici. Proto jsou naši herci spíš divadelní. Pak pro nás byl velký objev vidět ty americké, vyložené filmové herce. I děti jsou tam neuvěřitelně profesionální!
Severin: Když ještě nebyly sehrané, pobídli jsme je k improvizaci. Mluvte o své matce, stěžujte si na ni, ať si na sebe zvyknete. A Jaeden s Liou (Lia McHugh) jeli dvacet minut, naprosto v charakteru, byli jsme jako u vytržení.

Jak se vám pracovalo s kameramanem Thimiose Baktakise, spolupracovníkem Jorgose Lanthimose?
Veronika: Náš rakouský kameraman Martin Gschlacht neměl čas, takže jsme se porozhlédli po jiných – a Thimios byl nejláznivější ze všech.
Severin: Byl úplně jiný, než jsme zvyklí. Intuitivní, kreativní, pracuje s extrémním přírodním světlem. Na poslední dny přijel druhý štáb pořídit záběry krajiny a Thimios je instruoval: „Všechno podexponujte o čtyři clony. A pak v laborce...“ Produkce valila oči. Thimios se nebojí.
Veronika: A miluje temnotu. Stejně jako my. ●

- Chata**
- 1. 7. | 23.59 Kino Čas
 - 3. 7. | 23.59 Malý sál
 - 5. 7. | 23.59 Kino Čas

Příběhobraní 2

Průchod ke kinu Čas je zaplněn dvěma frontami, vznikly tak dva lesy hlav. Je deset dopoledne (myslím, že na festivalu by se řeklo spíše ráno) a více než stovka návštěvníků zhluboka dýchá v očekávání ranního příběhu Až přijde oheň. Všichni jsou překvapivě potichu, asi jsou ještě skláceni včerejším zahajovacím večerem. Dívka se zelenými vlasy a velkými brýlemi pozoruje ostatní, já pozoruju ji.

Na trapné střetnutí očí ani nedojde, protože lesy předčasně odpoutávají své kořeny a pohybují se směrem do přítmi sálu s brčálovými sedačkami. Film začíná emotivní scénou, ve které si tvůrci hrají se světlem a kácerním pralesa. Obdivuju temena ostatních diváků, čouhají jako semínka, která mají brzy vyrašit. Dívku se zelenými vlasy nevidím – buď splýnula s brčálovými sedačkami, nebo sedí někde za mnou.
Hlavní hrdina se vrátil do vesnice poté, co ji kdysi podpálil. Bojuje se sebou, bojuje s ostatními. Ale jenom vnitřně, protože tenhle snímek je spíš introvertní.

Těch pár pronesených vět seká do obrazného vyprávění jako zkušený dřevorubec. Kluka vedle mě to asi nezajímá, usnul a hlasitě chrápe. To k festivalu asi taky patří.
Kino Čas je svědkem dalšího filmového požáru, který do příběhu vnáší nové napětí. Na mě to funguje, kluk chrápe dál. Snímek končí, a my se nedozvíme, jak to dopadlo. Co si o tom asi myslí slečna se zelenými vlasy? Jaké zkušenosti ze svého života si do tohoto částečně otevřeného konce promítl? Potkáme se ještě?
Nepotkáme. Zmizí ultrarychle jako titulký. Už si s ní nepokecám

o vytváření postav, ale třeba se objeví dnes – máme se totiž v rámci našeho undergroundového příběhového setkávání bavit o formě vyprávění. Začínáme dnes po filmu **Neboj, daleko neuteče** (tj. ve 12.30) před divadlem Husovka, zítra se pak sejdem po projekci snímku **Objízďka** (tj. v 11:15) před Městským divadlem. Přijďte! ●

René Nekuda
lektor
tvůrčího psaní

VYSOČINA

Správná volba filmařů i filmových fandů

Vysočina Film Office

Pohádkové město Telč

Z natáčení filmu Anděl Páně 2
Hrad Ledec nad Sázavou

VYDEJTE SE PO STOPÁCH FILMOVÉ VYSOČINY

Úspěchy ve světě filmů inspirovaly „marketáky“ z Vysočiny k tomu, aby rok 2019 vyhlásili rokem Filmové Vysočiny. Letošní návštěvníkou sezónu odstartovala Turistická hra s názvem KLAPKA, filmová Vysočina poprvé. Ta zájemce už od dubna provází po nejkrásnějších, ale také méně známých místech Vysočiny spojených s natáčením filmů a pohádek. Navíc můžete k focení na výletu využít novou fotoaplikaci, sbírat kešky a zúčastnit se nejruznějších akcí spojených s filmovou tematikou, které pořádá Vysočina Tourism. Tváří letošní Filmové Vysočiny je herec a rodák z Vysočiny, pan Josef Dvořák.

KLAPKA

Váš
Josef Dvořák

Vysočina Film Office

Vysočina Film Office
Tel: +420 731 597 613
info@filmvysočina.cz
www.filmvysočina.cz

5 nej programového oddělení

Akce Industry

Lillian

Nejvýraznější ženské hrdinky

Lenka Tyrpáková
dramaturgyně festivalu

O hrdinky, které chtějí žít po svém, perou se s nástrahami osudu, rodinnými krizemi, hledají osudovou lásku nebo s optimismem přijímají, co život přinese, není v letošním programu nouze. Tady je několik z nich:

Mladá Ruska **Lillian** ze stejnojmenného filmu Andrease Horvatha zůstala v USA bez platného pasu. Rozhodnutí dostat se pěšky přes celé Státy zpátky do rodné země postupně houževnatou ženu vede dál od

společnosti, ale blíž k sobě samé.

Brazilský režisér Karim Aïnouiz letos dojal Cannes publikum dobovým melodramatem **Neviditelný život Euridice Gusmãoové**, v němž podmanivě vypráví osudy hned dvou pozoruhodných ženských hrdinek, nerozlučných sester, které se v padesátých letech snaží splnit si své sny.

Osmnáctiletá Nedjma, hrdinka energického debutu alžírské režisérky Mounii Meddour **Papicha**, je mladá dívka jako každá jiná. Chce se smát, bavit se s kamarádkami, prožívat první lásku. Jsou ale 90. léta a v Alžírsku se ke

Varda podle Agnès

slovu dostávají zastánci náboženského radikalismu...

Poslední film Agnès Vardy, nazvaný **Varda podle Agnès**, přibližuje nezdolný životní optimismus a lásku k lidem a jejich příběhům i tvůrčí metody této nedávno zesnulé legendy francouzské nové vlny, která tvrdila, že člověk k životu potřebuje jen tři věci: počítač, kameru a kočku.

Impulzivní Silvia se ve filmu **Bez krve** bezhlavě zamilovala do Arthura. Když mladík tragicky umírá, je Silvia odhodlaná udělat cokoli, aby se její milovaný vrátil zpět mezi živé. ●

Bez krve

Papicha

Neviditelný život E. Gusmãoové

Instagramiáda

#pruhovanykviff

1. místo @honza_papinak_papez

2. místo @afroman.cgka

3. místo @olivajakub

Čím víc pruhů, tím víc Vary

Festival je v plné proudu, a jak je vidět, o zábavu ani doteky na něm není nouze. Děkuje za všechny příspěvky a nejlepší tři z vás si mohou dnes v redakci Festivalového deníku (1. patro hotelu Thermal) od 11.00 vyzvednout po dvou vstupenkách na film *Šampion* (30. 6., 19.00, Pupp).

Blahopřejeme vítězům – a poražení nemusejí klesat na mysli. Už dnes je tady další kolo naší soutěže, tentokrát můžete vyhrát lístky

na emocionálně výživný snímek *Bílý bílý den* (1. 7., 14.00, Velký sál) islandského režiséra Hlynura Pálmasona.

Co pro to musíte udělat? Stačí, abyste kreativně ztvárnili téma inspirované festivalem a svůj výtvor na Instagramu označili jako #pruhovanykviff. Příspěvky na svůj profil můžete nahrávat až do páté hodiny odpolední, pak se do nich ponoří festivalový fotograf Tomáš Tesař a vybere tři nejlepší.

Vítěze dne čeká i stylový festivalový doplněk v pruhovaném stylu a na konci festivalu oceníme toho nejlepšího z nejlepších, který se obleče do černobílé variace od hlavy až k patě! Vzhůru do pruhů! ●

twitter.com/festdenik
facebook.com/KVIFF
instagram.com/festdenik
denicek@kviff.com

Islandský tvůrce Benedikt Erlingsson není ve Varech poprvé. V roce 2014 zde uvedl svou bizarní a nespočet prestižních ocenění ověřenou černou komedii *O koních a lidech*.

Nejdiskutovanější trendy ve filmovém průmyslu

Dnes začíná na festivalu bohatý program pro filmové profesionály. Na 1100 akreditovaných hostů se má opět na co těšit, hvězdným obsazením se může pochlubit například dnešní akce s názvem K.V.I.Q. Talks.

Filip Šebek

Opravdu streamovací služby zásadním způsobem proměňují obchodní modely filmového průmyslu? Dojde ve filmovém průmyslu – stejně jako ve většině jiných kulturních oblastí – k poklesu ve veřejném financování, které je ovšem pro neanglicky mluvené filmy nepostradatelné? Kde hledat nové metody financování a jaké novinky v oblasti technologií by se mohly stát vzpruhou pro celý filmový průmysl?

Těmto a dalším podobně aktuálním tématům se dnes od 18.00 budou v Grandhotelu Pupp při diskusi s britským filmovým publicistou Michaellem Gubbinsem věnovat špičkové osobnosti filmového průmyslu. Třeba **Dylan Leiner**, výkonný viceprezident Sony Pictures Classics (SPC) zodpovědný za akvizici a produkci, který se za pětadvacet let svého působení v SPC stal zásadní postavou propojující evropský autorský film s americkým trhem. Mezi jím kurátované akvizice patří například oscarový *Saulův syn*, *Whiplash*, *Toni Erdmann* nebo *Pátrání po Sugar Manovi*.

Dalším hostem bude islandský herec a režisér **Benedikt Erlingsson**, jehož filmová prvotina *O koních a lidech* z roku 2013 byla oceněna jako nejlepší debut v San Sebastiánu a získala celou řadu dalších ocenění. Jeho *Žena na válečné stezce*

pak ovládla sekci Týden kritiků festivalu v Cannes 2018 a získala i cenu LUX Prize Evropského parlamentu za nejlepší film roku 2018. Hlavní téma snímku – možnosti boje s průmyslovými giganty znečišťujícími životní prostředí – odráží Erlingssonův dlouholetý ekologický aktivismus.

K tomu bude mít jistě co říci také dlouholetá německá europoslankyně za Zelené **Helga Trüpel**, která se jinak dlouhodobě věnuje kultuře, konkrétně problematice veřejného financování a autorských práv. Čtveřici hvězdných hostů uzavírá kanadská producentka, konzultantka a specialistka na kreativní financování **Linda Beath**, která v roce 1991 založila v Římě vlastní společnost Ideal Filmworks Italia, zaměřenou na financování a koprodukcii ambiciózních celovečerních i televizních snímků a seriálů. Její společnost produkuje okolo deseti projektů ročně a je strategickým konzultantem dalším desítkám.

„Akci K.V.I.Q. Talks pořádáme ve spolupráci s kanceláří Kreativní Evropa – MEDIA a LUX Film Prize a jsem moc rád, že se nám ji společně podařilo tak hvězdně obsadit. Myslím, že její účastníci poskytnou dobrý přehled o tom, co se ve filmovém průmyslu právě děje. V rámci debaty se spolu s našimi hosty zamyslíme mimo jiné nad nejlepšími způsoby, jak

trvale obstát v současném filmovém klimatu a průmyslu,“ říká vedoucí oddělení Industry Hugo Rosák.

Jak pomocí filmu vylepšit obraz Prahy v zahraničí

Filmoví profesionálové s akreditací Industry se mohou dnes ještě zúčastnit v prostorách Industry Pool hotelu Thermal diskuse na téma **přínos pobídek pro filmový průmysl a českou ekonomiku**. Debata o tom, co je to přesně filmová pobídka, kde se na ni berou peníze, jak se posléze vrací do státní pokladny a zda jsou pobídky pro stát výhodné, začne ve 14.30.

Na stejném místě pak od 16.30 proběhne **prezentace Nadačního fondu Praha ve filmu Prague Film Fund**, který v roce 2016 založilo hlavní město Praha. Fond doposud vynaložil 24,6 milionu korun, jež rozdělil mezi 20 audiovizuálních projektů. Cílem fondu je podpořit pozitivní obraz Prahy v zahraničí prostřednictvím filmu a televize. K tomu patří i snaha o přilákání filmových a televizních projektů s potenciálem k propagaci Prahy a prezentaci města jako destinace se vstřícným přístupem k filmařům.

„Většina přednášek a akcí se letos bude opět odehrávat v prostoru Industry Pool, v bývalé kavárně u bazénu nad Thermalem, kde se mohou naši hosté také občerstvit a využít příjemného venkovního či vnitřního posezení. Všem držitelům akreditací Industry je navíc umožněn vstup do zázemí Industry Office v prvním patře hotelu Thermal, kde mají k dispozici lounge pro případné schůzky,“ upřesňuje Hugo Rosák. ●

Návraty k pramenům

Nová verze filmu Juraje Herze z roku 1968 se povedla i díky novému způsobu digitalizace

Šťastný konec smutného filmu

„Co abych tě, drahá, oběsil?“

Ve Velkém sále byla včera slavnostně uvedena digitálně zrestaurovaná verze legendárního **Spalovače mrtvol** (1968) Juraje Herze. Moderátor Marek Eben se na proslov před projekcí vybavil plátěnou taškou s černobílou fotografií Karla Kopřkingla alias Rudolfa Hrušínského – asi aby ho nic nezaskočilo. Annelii Herzové se to ale i tak povedlo: dcera vloni zesnulého režiséra totiž v tu chvíli vběhla na pódium s dojemným vzkazem: „Táta by měl radost!“

Jakub Švejkovský

Před půl stoletím měl režisér Juraj Herz za sebou teprve dva filmy (*Sběrné surovosti* a *Znamení raka*), když jej ve výloze knihkupectví lákal název – pro něj neznámé – knihy. *Spalovač mrtvol* Ladislava Fukse. Domluvili se na spolupráci.

Sepsání scénáře dvojici zabralo téměř dva roky a spisovatele prý zajímalo hlavně to, jestli bude filmař pro příslušné záběry používat skutečné mrtvoly. Zároveň si do hlavní role Karla Kopřkingla, spořádaného zaměstnance pražského krematoria, přál Josefa Somra. Herz měl ovšem o hlavním protagonistovi jinou představu – od začátku stál o Rudolfa Hrušínského. Ani v ten moment přitom nebylo o představiteli titulní role rozhodnuto: Hrušínský roli zprvu odmítl. A když už svolil, musel si Herz Hrušínského uhájit před Otakarem Vávrou, který jej chtěl přetáhnout pro svůj chystaný film.

Volba hlavní natáčecí lokace padla na budovu krematoria v Pardubicích, postaveného ve dvacátých letech podle plánů architekta Pavla Janáka ve stylu art deco. Část záběrů se ale natáčela i v urnovém háji v Plzni nebo v pražských Strašnicích.

Točilo se v srpnu, což s sebou přineslo přinejmenším jednu výhodu. Vzhle-

dem k vysokým teplotám, potažmo zápachu v prostorách krematoria odváděli členové štábu bezchybné výkony na první dobrou. Na druhou stranu, Herz pak podle svých slov několik let nemohl chodit do kina, kde se tehdy vzduch osvěžoval „lesní vůní“. Stejnou si totiž v krematoriu, kde se snímek natáčel, vypomáhal produkční filmu.

Z hereckého ansámblu měl s „pracovním prostředím“ natáčení největší problémy Jiří Menzel: mezi scénami prý po krematoriu chodil s rukama vzhůru a nenechal na sebe od ostatních sahat – dotýkali se totiž rakví. Během scény oběšení pak dokonce omdlel. Navíc Menzel, sám nekuřák, dostal od Herze roli mladého Dvořáka, který naopak kouří často a rád.

Úplně jinak na specifické natáčecí prostory reagoval Vladimír Menšík. Vyhlášený vypravěč si údajně nemohl pomoci a své kolegy bavil vtipnými historkami i mezi záběry uprostřed hřbitova.

Roli manželky Karla Kopřkingla ztvárnila Vlasta Chramostová. Na rozdíl od před kamerou protřelejšího Hrušínského potřebovala k ideálnímu výkonu většinou hned několik opakování, a tak i některé společné scény točili každý zvlášť.

Před úvodní klapkou scény jejího oběšení se pak kameraman snímku a Chramosto-

vé pozdější manžel Stanislav Milota snažil situaci odlehčit, a tak prohodil, ať to ještě vydrží, že je to beztak její poslední záběr. Byl. Na celých 29 let. Herečka totiž po dokončení *Spalovače* dostala zákaz a na obrazovky se vrátila až s filmem *Je třeba zabít Sekala*.

Kvůli srpnové okupaci se ostatně snímek málem nedotočil. Kromě jiného dělaly Juraji Herzovi vrásky na čele obavy, že mladý Miloš Vognič coby Mili s komiky husím hlasem přestane kvůli prodlevě v natáčení mutovat. Nakonec vše dobře dopadlo a v březnu 1969 se film přece jen dostal do kin. Ne ovšem nadlouho: pro „přílišnou morbidnost“ zamířil už v roce 1973 do trezoru. Na plátnech a obrazovkách se pak mohl objevovat až po listopadu '89.

Od včerejška opět v plné parádě. ●

Fakt navíc

Spalovač mrtvol byl zrestaurován metodikou DRA, tzv. digitálně restaurovaného autorizátu, což je postup zachovávající původní kvalitu filmových děl a současně přinášející značné finanční úspory. Vzorkovníky DRA byly vytvořeny za spoluúčasti kameramana filmu Stanislava Miloty.

FREE
WiFi

Vodafone
Pláž

Bavte se
a relaxujte

- Zábava a soutěže o super ceny
- Technologické vychytávky
- Ukázka 5G sítě
- Občerstvení

Budoucnost je úžasná.
Ready?

 vodafone

Den s festivalovými partnery

Foto: Petr Horník

Vodafone pláž na vodě

Vodafone pláž letos najdete na vodní ploše ve Dvořákových sadech. Čeká vás tu občerstvení, relax zóna i hry o ceny. Filmy si můžete rezervovat v mobilní aplikaci Vodafone KVIFF Guide 2019.

Kvůli opravě Vřídla se letos Vodafone pláž přesunula na nové místo – najdete ji na vodní ploše ve Dvořákových sadech. Na místě si můžete zasoutěžit a vyhrát například tradiční červený slamák, vyzkoušet si technologické vychytávky nebo se při odpočinku na pláži v parku připojit na volně dostupnou wi-fi. K dispo-

zici bude taky občerstvení, třeba zmrzlina Angelato. Pláž můžete navštívit každý den od 10.00 do 21.00 hodin.

Festivalové návštěvníky určitě potěší mobilní aplikace Vodafone KVIFF Guide 2019 (iOS/Android), přes kterou si snadno najdete program, podrobnosti o filmech,

a dokonce si můžete přímo z telefonu rezervovat vstupenky. Pokud pro vás bude vzdálenost moc velká, můžete se svést červenými velotrixy Vodafone, které budou jezdit každý den od Puppů k Thermalu. Poslední novinky a zajímavosti sledujte na Facebooku a Instagramu Vodafone CZ. ●

Foto: Petr Horník

Dům České televize

Tak jako každý rok, i letos najdete na festivalu Dům České televize. Nebudou v něm chybět setkání s filmovými tvůrci a herci, program pro děti, kavárna nebo podvečerní koncerty.

Každý den můžete v Domě České televize na Divadelním náměstí navštívit setkání, besedy a workshopy s filmovými či televizními tvůrci a herci k novým filmům, dokumentům i seriálům. Dnes to budou například herci a tvůrci dokumentu *Začít znovu* (11.00), dále filmů *Staříci* (13.00) a *Budiž světlo* (15.00) nebo histo-

rické epopeje *Marie Terezie* (17.00). Vždy od 19.30 pak můžete zajít na podvečerní koncert, dnes vám zahrají *Modré hory*.

Bohatý program je tu připravený taky pro děti. Každý den od 10.00 a 14.00 můžete navštívit taneční školu Alice Stodůlkové nebo Honzy Ondera a od 10.00 do 18.00 fotostudio ČT :D.

Kromě kostýmů z pohádek, maskotů a výtvarných dílen tu na děti čeká třeba projekce večerníčkových pohádek (vždy od 18.00). Po celý den je také v provozu kavárna – ráno se speciální snídaňovou nabídkou, v poledne s obědovým menu. Otevřeno denně od 9.00 do 22.00. Více na Ceskatelevize.cz/vary. ●

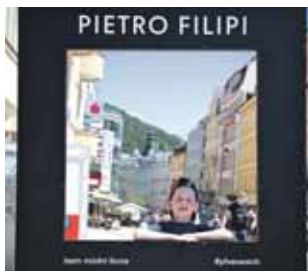
Stojí za návštěvu

Foto: Petr Horník

BMW

Na už tradičním místě před Císařskými lázněmi najdete prezentaci prémiových vozů BMW. Ve spolupráci s CarTec Group tu pro vás připravili zážitkový program, a to nejen za volantů svých vozů, dýchnete na vás nostalgie i inovace zítřka. Na festivalu zazáří limuzíny BMW řady 5, BMW řady 6 a 7, ikonické vozy MINI, BMWi či jednostopé BMW Motorrad.

Pietro Filipi

Pietro Filipi letos podporuje festival poprvé, přitom jej uvidíte téměř na každém kroku – na červeném koberci, v kinosálech i v ulicích. Oficiální fashion partner totiž oblékl naše hostesky a „hostesy“. V areálu festivalu kromě nich můžete narazit na čtyři originální fotorámy vybízející k instagramovému příspěvku, hostesky navíc budou rozdávat drobné dárky.

Nespresso

Nespresso je oficiální kávou MFF KV již od roku 2014 a také letos si ho můžete vychutnat v prostorách kavárny Nespresso Café v blízkosti hotelu Thermal. Budete-li mít chuť, můžete se zapojit do pravidelných řízených ochutnávek kávy Masterclasses nebo začít den snídání na horní terase Nespresso Café. Otevřeno je pro vás denně od osmi do půlnoci.

Dermacol

V Dermacol Beauty Zone v hotelu Thermal se můžete nechat zkrášlit, otestovat kosmetické produkty a samozřejmě si je – s 20% slevou – i koupit. Otevřeno je denně od 11 do 21. U Tržní kolonády pak najdete ještě Dermacol Beauty Point (od 11 do 19), kde vás nalíčí dlouhotrvající barvou na rty. Připraveny jsou pro vás také soutěže na sociálních sítích.

Bar Korunní

Nejenom po filmovém maratónu se můžete osvěžit v Baru Korunní na Sadové kolonádě. Za horkého dne navíc můžete posedět ve stínu platanu poblíž. V baru vám rádi namíchají i (ne)vinný střik – Korunní je totiž českými sommeliery doporučována jako voda vhodná k vínu, k degustaci mají například vybraná vína z vinařství Marcínčák. Otevřeno je denně do 20.00.

Becher Zone

V Becher Zone vedle hotelu Thermal se můžete bavit od rána do noci – přes den bude fungovat jako chill out zóna se zajímavými aktivitami, se západem slunce se promění v místo pro párty s DJs a živými koncerty známých českých hudebníků. Připraveny jsou pro vás míchané drinky, dobré jídlo i tvůrčí workshopy. Otevřeno mají denně od 10.00 do 3.00.

Foto: KVIFF

Šampaňské Moët & Chandon připijí na dobrou věc

8

Oficiální šampaňské 54. MFF Karlovy Vary Moët & Chandon přináší do festivalového života tradiční rituál hollywoodských hvězd Toast for a Cause, tedy přípítek pro dobrou věc. Zhostí se jej prezident festivalu Jiří Bartoška spolu s herečkou a patronkou neziskové organizace Jitkou Schneiderovou.

Zapojit se a přispět tak na charitu však můžete i vy, a to v průběhu celého festivalu. Stačí si v Moët 1869 Garden na terase Grandhotelu Pupp zakoupit šampaňské Moët Impérial: každá lahvička Moët Mini (20 cl) přinese organizaci Hledáme rodiče 54 Kč – částku odpovídající

letošnímu ročníku MFF KV. Pozvat na skleničku – a podpořit tak dobrou věc – navíc můžete i patronku organizace Jitku Schneiderovou: v Moët 1869 Garden ji potkáte v pondělí 1. 7. nebo ve čtvrtek 4. 7., vždy od 15.00.

U příležitosti 150. výročí

ikonického šampaňského Impérial Brut si kromě toho můžete přímo na místě svou lahev personifikovat – nechat si na ni vepsat krátký vzkaz nebo vyznání či si ji dotvořit jinak. Na prodej bude i ikonická podpisová lahev, kterou jako každý rok ozdobí podpisy mezinárodních i domácích hvězd festivalu, letos bude navíc speciálně dekorovaná značkou Gismondi 1754. Lahev získá ten, kdo podpoří neziskovou organizaci největší částkou.

Tradiční Moët Party, jejímž tématem letos bude právě oslava ikonického šampaňského Impérial Brut, se koná v pondělí 1. července od 22.00. ●

Na co půjdem

Žraloci

Šimon Šafránek

O dívce a chlapecké kůži

V ospalém turistickém kraji se objevili žraloci. Možná. Domo-rodci se bojí, aby se to nerozkřiklo. Čtrnáctiletá Rosina má jiné starosti. Líbí se jí Joselo. Jemu ale stačí málo, pak už o Rosinu nejeví zájem. Dívka si to však nenechá líbit a nasazuje vlastní predá-torské praktiky. **Žraloci** jsou výjimečným debutem uruguayské režisérky Lucie Garibaldi, která za film získala **cenu za nejlepší režii na letošním festivalu Sundance**. Scénář je ohlodaný na nejnutnější kostru, kdy to, o čem se nemluví, je stejně důležité jako to, co vidíme. Kamera se sou-středí na Rosinu nečitelnou tvář. **Protagonisté z řad neherců si počínají víc než směle**. Kontrast k pubertálnímu pnutí hrdinky pak tvoří otevřené tyrkysové výhledy na přímořskou krajinu.

1. 7. | 20.00 Kino Drahomíra

3. 7. | 21.00 Malý sál

Narušitel systému

Zbyněk Vlasák

Emocionální nálož

Devítiletá blondátá holčička Benni je zatížena mnoha traumaty i bo-lestným vědomím, že ji její milovaná matka nechce nechat bydlet u sebe doma. Ve spisech němec-kých sociálních úřadů je Benni **kvůli svému nezvladatelnému chování vedena jako „narušitel systému“**. Ale přesto, že neustále křičí, mluví sprostě, útočí na všech-ny okolo a utíká, jako diváci **budete v tomto energii nabitém filmu držet s ní**. Jen na plátně Benni takovou podporu bohužel mít nebude. Možná vůbec **nejemoč-nější snímek letošního karlovar-ského festivalu** natočila coby svůj debut mladá německá režisérka Nora Fingscheidt – a na Berlinale s ním získala Cenu Alfreda Bauera. Benni se nesmí sahat na hlavu, ona vám ale určitě sáhne do duše.

1. 7. | 19.00 Národní dům

2. 7. | 16.00 Pupp

Poslední podzim

Filip Šebek

O barvách lávy i lišejníků

Jestliže se vám při pobytu na Islan-du z něčeho zaručeně zatočí hlava, je to prostor, jeho **nedozírnost a majestátnost**. Lidská bytost v něm působí ztraceně, nepatřícně. Proto také Islandané chovají ke své přírodě, plné skřítků, sopek a gejzí-rů, respekt. Výmluvně tuto skuteč-nost ilustruje ve svém **soutěžním dokumentu režisérka a fotograf-ka Yrsa Roca Fannberg**, která své postavy často zabírá z pořádné dálky. Až máte problém je najít. O to víc si můžete vychutnat tamní na první pohled fádni krajinu, která však při pozornějším vnímání doká-že vykouzlit **stovky nejružnějších odstínů. A to i v případě černobí-lych záběrů**.

1. 7. | 18.30 Kino Čas

2. 7. | 14.00 Kino Drahomíra

4. 7. | 11.30 Kinosál B

Karel, já a ty

Jan Škoda

Promluvit si v bytě

Je vám kolem třiceti a tápete ve vztazích? Zamiřte na snímek muzikanta a filmaře Bohdana Karáska. **Dost možná se v něm totiž poznáte**. Jenováfa Boková v něm hraje Sašu, která se stěhuje od svého manžela ke kamarádu Dušanovi. V jeho bytě i v ulicích Prahy spolu přemítají nad tím, **proč je někdy tak těžké s někým být** i jak se měnily jejich představy o tom, kde se budou ve svém věku v životě nacházet. Karásek, který hraje zmíněného kamaráda (ale oficiálně to nepřiznává), projevuje **mimořádný observační talent a svým prvním celovečerním filmem zdatně překonává limity nízkorozpočtové produkce**. Vznikla tak úvaha o vztazích, která nepotřebuje vynášet kategorické soudy. O to je ale silnější.

1. 7. | 21.00 Kino Čas

2. 7. | 19.30 Lázně III

4. 7. | 20.00 Kinosál B

Jan Palach

Vojtěch Rynda

O Palachovi bez patosu

„Jsi sám. Co nejmiň gest. Nic na odiv.“ Holanovu báseň **Snih** lze vztáhnout jak na Jana Palacha, tak na film o něm, který podle scénáře Evy Kantůrkové na-točil Robert Sedláček. Hrdina i snímek jsou **stažení do sebe, enigmatičtí** a směřují k tomu, co si vytyčili, z hloubí sebe sama. Sedláčkův film sleduje ze života studenta filozofie, který se stal živou pochodní, poslední měsíce: jeho setkávání s pro něj klíčovými lidmi, prožívání nadějí pražského jara, zklamání z národní rezigna-ce po srpnové invazi, rozhodnutí i samotný **akt, od něhož se ka-mera nemůže odtrhnout**. Sed-láčkoví se podařilo o Palachovi vyprávět **sevržené a s ponorem do postavy**, k čemuž přiměl i představitel hlavní role Viktora Zavadila.

2. 7. | 19.30 Divadlo Husovka

4. 7. | 14.00 Kinosál B

Stezky slávy

Iva Přivřelová

Stanley Kubrick proti válce

Už dvacet let žijeme na Zemi bez legendárního režiséra Stanleyho Kubricka, jeho filmy tu po něm ale naštěstí zůstaly, abychom je mohli opakovaně vracet do programů festivalů. Letos máte ve Varech příležitost připomenout si **jeho rané mistrovské dílo – drama z první světové války, které s mrazivou působivostí protestuje proti všem válkám**. I proti nadutým generálům, kteří si z teplíčka kanceláře hrají šachy s lidskými osudy a za prohru nechají pykat jiné. Dnes stodvou-letý Kirk Douglas, v době vzniku filmu (1957) ve svých nejlepších letech, se tu jako jediný rozumný důstojník snaží zachránit nevinné vojáky před popravou, **tváří v tvář nesmyslné absurdnosti**. Další hvězdou filmu je kamera Georga Krause, která svými **průjezdy zákopem obohatila učebnice filmové historie**.

1. 7. | 16.00 Pupp

LUX
FILM
PRIZE

Discover the 2019 Official Selection on 30th June

LUX
PRIZE
.EU

Půlnoční filmy

V tomhle městě ho nechtějí. Vysloužilý voják John Rambo se ale jen tak nevzdává.

Z války se nikdy nevrátil

Sylvester Stallone jako Rambo. Ikonická postava amerického filmu osmdesátých let se vrací v restaurované verzi snímku, který to všechno začal – *Rambo: První krev*.

Šimon Šafránek

Veterán z vietnamské války John Rambo chtěl navštívit kamaráda. Na maloměstě

pod horami si ho ale vyhlédne místní šerif, preventivně ho chce vypakovat z okresu. Rambo se nedá a policajti ho berou na stanici. Vyrůstající

agrese v Rambovi vyvolá vzpomínky na hrůzy války a mučení z vietnamské džungle. Rambo ze stanice uteče, ale policajti jsou přesvědčeni, že právě začala lovná sezona.

„Rambo má v sobě temnotu a izolovanost, kterou zná spousta lidí,“ řekl Sylvester Stallone na festivalu v Cannes, kde se restaurovaná verze *První krve* letos

promítala. Stallone dokázal propůjčit hrdinovi románu Davida Morrella překvapivě lidskou tvář outsidera, který bojuje se svými vlastními démony a zároveň proti systému. Film navíc exceluje v dlouhých akčních sekvencích beze slov a v silném protiválečném akcentu. A pro Sylvestera Stallona znamenal po Rockym zrození už druhé velké postavy. Tráví spolu už téměř čtyřicet let. V roce 1985 si společně s Jamesem Cameronem napsal pokračování, v němž uvězněný Rambo dostane šanci smáznout trest, když se vydá zachránit americké vojáky z vietnamských táborů. Ohromný komerční úspěch si vyžádal další pokračování v roce 1988. Stallone si tu vyřizuje účty se sovětskými vrtulníky v Afghánistánu. Na čtvrtý díl si fanoušci museli počkat dvacet let a šedesátiletý Rambo, který se žije lovem hadů, se v něm vydal na humanitární misi do barmské džungle. Letošní dobrodružství se odehrává pro změnu mezi mexickými drogovými kartely.

„Rambo se nikdy nevrátil domů,“ poznamenává Sylvester Stallone o hrdinovi, kterého brání před kritiky věčných pokračování: „Nějsou televizní seriály taky jenom pokračování? Díváte se na ně deset let, ale film by měl být jenom jeden?“ Zvlášť

když Rambo lidem skutečně přirostl k srdci: čtyři předchozí snímky série vydělaly přes miliardu dolarů.

Přitom na začátku to na úspěch dvakrát nevypadalo. Scénář koloval Hollywoodem jako horký brambor. Nikomu se nechtělo zadat si s chlapem, který vraždí a vraždí a nakonec taky zemře. „Co kdyby Rambo ale nebyl jenom bestii?“ objasňoval Stallone letos v Cannes svůj pohled. „Co kdyby měl zlomené srdce?“ ptal se a rozvíjel svou představu: „Rambo se jako veterán vrací do Ameriky. Ta zosobňuje matku, která ho odmítne. Něco jako *Na východ od ráje* s Jamesem Deanem!“ Podobně Stallone změnil i konec příběhu: „Jestli se do toho pustím, budu zod-

povědný za tisíce veteránů, kteří uvažují o sebevraždě, vždyť v té době jsme měli 25 tisíc sebevražd za měsíc,“ připomněl Stallone palčivou realitu doby po vietnamské válce.

Zdůraznil, že chtěl vytvořit postavu, k níž se publikum bude moci vztáhnout. „V žádném případě to ale nemělo vyznít politicky. Na to nemám hlavu. Nikdy jsem se v politice neorientoval, vyprávím jenom příběhy. Ale pak se ozval prezident Reagan: ‚Viděl jsem Ramba, je to republikán!‘ Ach bože! Takže asi jo, je to republikán.“ Stallone pustil mikrofon, chytil se za hlavu a tisíc lidí v publiku se zasmálo.

První *Rambo* je prostě především zatraceně dobrý film. ●

Pro letošní rok chystá Stallone již pátý film s Rambem

FOUR SEASONS
HOTEL
PRAGUE

A MAGICAL EVENING CLOSE TO THE SKY
Japanese inspired pop-up restaurant MIRU

MAIN HOTEL PARTNER
of the 54th Karlovy Vary IFF

www.fourseasons.com/prague

KVIFF Talks

J. Fahim a M. Khoury: „Je možné točit filmy po svém a uspět.“

Nezaškatulkovávejte Šahína!

Júsus Šahín, který má na festivalu retrospektivu, může být nadějí i pro dnešní filmaře. Také to zaznělo na setkání KVIFF Talk věnovaném egyptskému klasikovi.

Vojtěch Rynda

O Šahínovi promluví egyptský novinář a kurátor sekce Joseph Fahim, režisérova neteř Marianne Khoury, která je i manažerkou jeho produkční společnosti Miss International Films, a kritik z magazínu Variety Jay Weissberg – ten se připojil přes Skype.

Podle Fahima je Šahín na

základě svého nejznámějšího snímku *Hlavní nádraží* ne-spravedlivě řazen mezi neo-realisty, i když tuto nálepku dalece přerůstá. „Ve svých raných filmech se snažil převádět hollywoodskou formu vyprávění do egyptského kontextu a později objevoval další žánry,“ vysvětloval novinář za použití ukázek. Mezi ně patřil lyrický „stínový průvod“ rolníků z úvodu

filmu *Pod žhnoucím nebem*, komický milostný duet z muzikálu *Můj miláčku* či stylizovaný masakr poutníků z historického velko filmu *Saladin*.

„Byl nesmírně pečlivý už ve fázi přípravy – chodil třeba na lokace zjišťovat, kde bude ve které části dne slunce,“ vzpomínala Khoury, která Šahínovi v 80. letech produkovala tři velko filmy. „Věděl, kolik co stojí, a nikdy nepřekročil rozpočet. A ano, nebýval vždycky dobře naladěný, ale jeho spolupracovníci pro něj dýchali, pracovali třeba šestnáct hodin denně.“ Šahín miloval zejména herce: „I on sám chtěl být hercem, ale při natáčení *Hlavního nádraží* zjistil, že to je nad jeho síly, tak z herců dělal svá alter ega,“ řekl Fahim.

Šahín nestřídal jen žánry, měnily se i jeho politické preference. Fahim popsal, jak filmař prošel vývojem od bezvýhradného nadšení pro republiku a prezidenta Násira po převratu v roce 1952 až po velké výhrady vůči Násirovu režimu. Podle Weissberga režisér podobně přehodnotil svůj vztah ke Spojeným státům: během studií v Pasadeně se do nich zamiloval, ale ke konci života proti americké politice vystupoval.

„Je májákem naděje,“ popsal pak kritik Šahínovu pozici pro dnešní generaci filmařů: „Ukázal, že je možné točit filmy po svém a uspět s nimi, i když vás od vlastní cesty všichni zrazují.“ ●

Promoting the Shanghai Film Development Special Fund Project
促进上海电影发展专项资金资助项目

The Fading Village

June 30 at 18:30 pm
Čas Cinema

July 1 at 13:00 pm
Drahomíra Cinema

July 3 at 11:30 am
Cinema B

A DOCUMENTARY FILM ABOUT RURAL DECLINE IN THE TRANSFORMATION OF CHINESE SOCIETY

The Fading Village
春去冬來
刘飞芳 电影作品
A Film By Liu Feifang

Karlovy Vary
International Film Festival
Documentary Films – Competition

Do Varů dorazily pruh, což se projevuje i na oblečení letošních návštěvníků. Někteří z nich ale zaměnili klasické námořnické proužky za elegantnější plizovanou variantu – třeba tato hadí žena.

Paňi Eva Zaoralová vzpomíná na Miloše Fikejze, jehož portréty hvězd zdobí 1. patro Thermalu. Ostatní zleva Marie Grofová, Uljana Donátová, Karel Och, Petr Lintimer a Jaroslava Fikejzová.

Do Varů přijela Anna Pniowsky, mladičká hvězda filmu Světlo mého života

O dvě hodiny později dorazil i scenárista, režisér a hlavní představitel téhož filmu Casey Affleck

Soutěž bez cenzury, díl druhý

Dnes přijíždějí

První šťastní výherci naší letošní street game. Na zdraví!

Do jeskyně!

Velká pátrací hra Festivalového deníku pokračuje! Sklenička na koňak byla úspěšně nalezena, teď půjde o knihu. Jan Němec natočil svůj postmoderní kus V žáru královské lásky podle románu Ladislava Klímy Utrpení knížete Sternenhocha. Ve filmu nechal Němec naplno propuknout běsy knížete alias Viléma Čoka, který zavře svou vyvolenou kněžnu Ivanu

Chýlkovou do jakési kobky. I my jsme další předmět z naší street game před světem dobře ukryli – ne ovšem do kobky, ale do tajemné jeskyně, se solí. A není to ta v Atlantiku. S nálezem přijďte za námi do redakce Festivalového deníku v prvním patře hotelu Thermal, kde vám ještě přidáme dvě vstupenky na projekci jednoho z filmů ze sekce Bez cenzury.

Lucía Garibaldi

Dnes do Varů přijíždí belgický režisér **Tim Mielants** s filmem *Patrick*, uváděným v Hlavní soutěži, a taky německá herečka **Corinna Harfouch**, která bude reprezentovat v téže soutěži uváděný snímek *Lara*.

V sekci Na východ od Západu uvede svůj film *Býk* režisér **Boris Akopov**, a to společně s hercem **Jurijem Borisovem**. Film *Hlučné dny* představí režisér **Pavol Pekarčík** a ke snímku *Tiché doteky* přijíždí herečka **Eliška Křenková**.

Soutěž dokumentárních filmů přivítá režiséra filmu *Dálava* **Martina Marečka**, režiséra

Boris Akopov

snímku *Panorama* **Jurije Šylova** a režiséru filmu *Poslední podzim* **Yrsu Roku Fannberg**.

Režisér **Federico Bondi** uvede společně s herečkou **Carolinou Raspanti** v Jiném pohledu svůj film *Dafne*. V této sekci se dále představí režiséry **Federikke Aspöck** (*Falešně*) a **Lucía Garibaldi** (*Žraloci*).

V Horizontech uvedou své filmy islandský režisér **Hlynur Pálmason** s hercem **Ingvarem Sigurðssonem** (*Bílý bílý den*), režisér **Bonifacio Angius** a herec **Antonio Lorenzo Angius** (*Ať jsi kdekoliv*) a režiséři **Denis Côté** (*Antologie města*

Helena Třeštíková

Pavol Pekarčík

duchů) a **Nora Fingscheidt** (*Narušitel systému*). V sekci Zvláštní uvedení představí svůj film *Forman vs. Forman*, který měl premiéru na filmovém festivalu v Cannes, režisérka a producentka **Helena Třeštíková** spolu s režisérem a střihačem **Jakubem Hejnou**. eh

Ingvar Sigurðsson

Yrsa Roca Fannberg